

Dagboek brieven plas training
22 oktober 2010 – 17 januari 2011

Trrring ... de plaswekker gaat af!

Nina Smit

Voor Tess
Wat zijn wij trots op jou
Ondanks de ups en downs heb je het toch maar voor
elkaar gekregen

Nina heeft gedurende de plastraining van haar dochter een dagboek bij gehouden. In de eerste instantie gewoon voor zich zelf en voor haar dochter. Tot ze er achter kwam dat er eigenlijk weinig informatie was over dit onderwerp. Of beter gezegd dat er weinig verhalen bekend waren van kinderen die dit al eerder mee gemaakt hadden. Haar dochter had een heel groot schaamtegevoel. En als ze wist dat er meer kinderen waren met deze problemen had dit wellicht kunnen helpen door er over te lezen. Met deze reden wil Nina dit dagboek openbaar maken. Om kinderen met dit probleem te laten weten dat ze niet de enige zijn.

Trrring ... de plaswekker gaat af!

Wat een gedoe.

Waarom plast Tess 's nachts toch iedere keer in bed?

Ze wil er zo graag van af! Maar hoe? Ze slaap zo vast dat ze gewoon niet wakker word als ze moet plassen. Haar blaas is ook niet groot genoeg. En haar broer die altijd loopt te mopperen als er weer een vieze luier in de pedaallemmer ligt. Die gaat namelijk stinken zodra hij de emmer open maakt om er iets in weg te gooien. Ze heeft haar vriendinnetjes en de klas vertelt dat ze vaak naar de ABC-poli moet omdat ze 's nacht nog niet zindelijk ben. Ze wordt dan ook nog niet gepest.

Wel heeft ze altijd veel last van hoofdpijn. Wij vonden dat haar ogen maar eens getest moesten worden en namen haar mee naar de opticien. Maar hij vertelde dat haar ogen heel goed waren. Daarna nam ik(haar moeder) haar mee naar de dokter. Ik begon een beetje bang te worden dat er misschien iets ergers aan de hand kon zijn. Een tumor. Maar daar kon de dokter wel antwoord op geven. Wat als de hoofdpijn vrij constant bleef en niet erger werd kon het ook geen tumor zijn. Een tumor groeit vaak snel en dan wordt de hoofdpijn ook steeds erger of krijg je meer klachten zoals duizeligheid of dubbel zien of wat nog meer. En dat was niet zo! Gelukkig! Dus kregen we van de dokter een verwijskaart voor het ziekenhuis bij de oogspecialist. Wie weet was migraine of iets anders. Maar toen we voor de uitslag bij de dokter terug kwamen was er niets bijzonder te vertellen. Zij wist het dus ook niet.